

100

basada en el text de **D. Petterle, N. Monaghan i C. Heinman**
traducció i adaptació **Somni al Terrat**

direcció **Sergi Corbera**

100

Companyia de teatre
somni@racocatala.cat

100: SINOPSI

§ Imagina que has d'escollir un sol record de tota la teva vida i capturar-lo amb una càmera màgica - tota la resta et serà esborrat de la teva ment per sempre.

§ Imagina que l'elecció d'aquest record és l'única manera d'accedir a l'eternitat.

§ I que només disposes d'una hora per decidir-te.

Aquesta és la premissa de la qual parteix **100**, una adaptació del text teatral de la companyia anglesa theimaginarybody traduïda al català per *Somni al Terrat*. **100** va ser guardonada amb el *Fringe First Award* en l'edició del Festival d'Edinburgh 2002, pel seu text innovador i per la qualitat de la producció teatral.

Basant-se en un plantejament similar al de la pel·lícula *Afterlife* (1996) del director Hirokazu Koreeda, **100** és l'inici d'un compte enrera cap a zero, un nombre que representa, en ell mateix, l'eternitat.

100, a través d'una mirada freda però alhora espiritual, explica la història de 4 personatges que han mort abans d'hora. I que es troben en el llimb, en un estat d'incertesa mentre esperen ser alliberats cap a l'eternitat. Però per aconseguir-ho hauran d'escollir el record perfecte, el més clar i identificador de les seves vides, i representar-lo perquè sigui valorat i jutjat per la càmera màgica, com si del mateix Déu es tractés. Serà la sensació o vivència associada a aquest únic record que els personatges viuran i reviuran eternament.

D'una forma enginyosa, **100** ens permet navegar a través dels moments més apreciats de la vida dels diferents personatges, i dels seus viatges interiors. És així com **100** ens arriba a transportar a una espectacular carrera de motos, a una selva tropical de Sud Amèrica o al mateix metro de Barcelona, a mida que cadascun dels personatges intenta capturar d'entre els seus records, aquell que el durà cap a l'eternitat.

Una posada en escena sòbria, etèria i enigmàtica on la força actoral és el motor de l'espectacle. Una visió teatral de les eleccions que hem de fer al llarg de les nostres vides. Una obra teatral de profunda significació que perdura en l'espectador de manera intensa. Un original espectacle teatral que et fa pensar sobre la teva pròpia vida i reavaluar aquella part ja viscuda.

"Arribarà un dia en que els nostres records seran la nostra riquesa"

Paul Géraldy

100: EL PROJECTE TEATRAL

Introducció¹

[És un obra basada en certs temes dels quals estem plenament conscienciats. Com a punts de partida de la temàtica escollida per **100**, ens sorgiren els següents:

- Un d'ells va ser la qüestió d'allò que hauria de ser essencial en la vida. Ens preguntàvem com seria si paréssim, si ens aturéssim per un instant i miréssim les nostres vides i reconsideréssim les nostres eleccions. Tenim la sensació que sempre estem corrent, perdent-nos una espècie d'equilibri necessari en el nostre quotidià. Com seria viure les nostres vides si tinguéssim un sentit clar del que és veritablement essencial? Què ha estat veritablement important per nosaltres?

- Un altra punt de partida va recaure en la nostra fascinació per l'estil literari i narratiu del realisme màgic inspirat amb el món de Gabriel Garcia Márquez. Ens vam deixar inspirar per la manera en la que la realitat i la fantasia es barregen en les seves novel·les. També, alhora de tractar aquests temes importants, es pretén transmetre un sentit màgic d'esperança, llum i diversió en la obra. Alguns dels records de **100** s'inspiren directament amb l'obra *Cien años de soledad*.

El que és pretén es tractar el tema de la mort i el fet de morir, com a un episodi transitori. Ens plantegem la següent pregunta: és la mort l'última parada?]

Escenografia

Una posada en escena original portada a terme per l'artista Andreu Mitjans. L'escenografia acurada, acompanyada d'un vestuari igualment sobri i clar, ens ajuda a recrear l'imaginari de **100**, on l'espectador pot ser transportat cap al seu món més íntim.

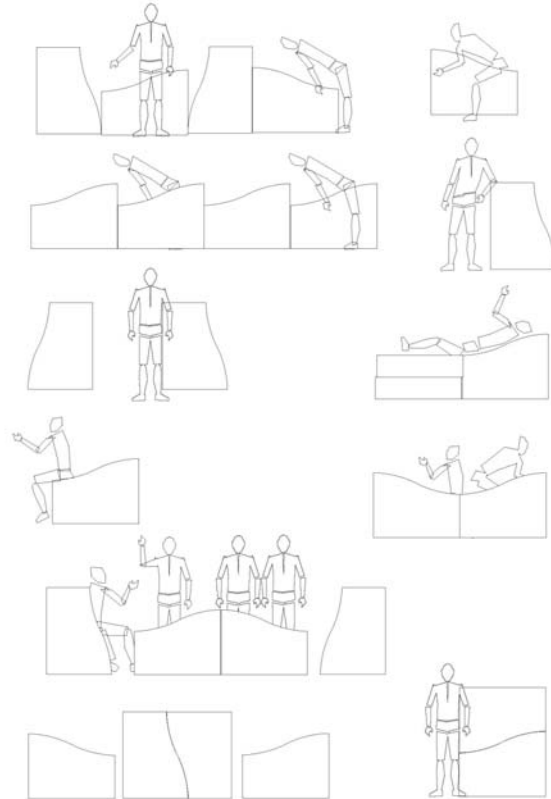
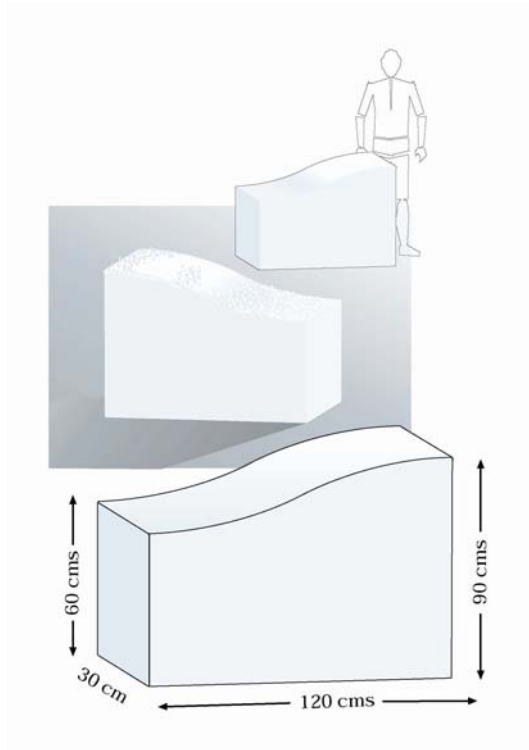
[Quan en Sergi Corbera em va explicar el seu projecte, i em va resumir l'obra de seguida vaig veure que l'escenografia no podia ser figurativa. Tot plegat era molt conceptual. L'acció de l'obra transcorre al buit, per tant no calia representar un espai sinó un **no-espai**. Els protagonistes es troben mig nus en un lloc immaterial. Inevitablement, per defecte cultural jo ho vaig associar al cel, tot i que no necessàriament ha de ser així. El que si que tenia clar, és que al igual que el cel, aquest no-espai havia de tenir una sèrie de característiques. Vaig fer una llista d'adjectius: immaterial, vaporós, flotant, suau, indefinit, canviant... blanc.

La obra conté un gran nombre de *flashbacks*, on els protagonistes es transporten a espais reals i on es requerien certs elements d'atrezzo: una moto, una canoa, un llit... Hi hauria d'haver formes corpòries que ajudessin a representar aquests elements. D'aquí va sorgir el concepte dels **mòduls poligonals**. La idea era la de crear caixes blanques, tant lleugeres per moure-les com resistents per recolzar-s'hi. La opció més factible era la forma rectangular, però pensava que en el buit serien massa rectes, sòlides i "pesants".

¹ Fragments extrets del text original de **Christopher Heinmann** (*our journey – an unusual process*), co-autor de 100 juntament amb **Diene Petterle** i **Neil Monaghan**.

Després de diversos estudis i dibuixos, finalment em vaig decidir per quatre mòduls de formes proporcionals, amb cinc cares planes i una corba. Al ser idèntics permeten acoblar-se entre ells, fer simetries, i altres recursos formals.

Element escenogràfic *mòdul* amb diverses composicions escenogràfiques

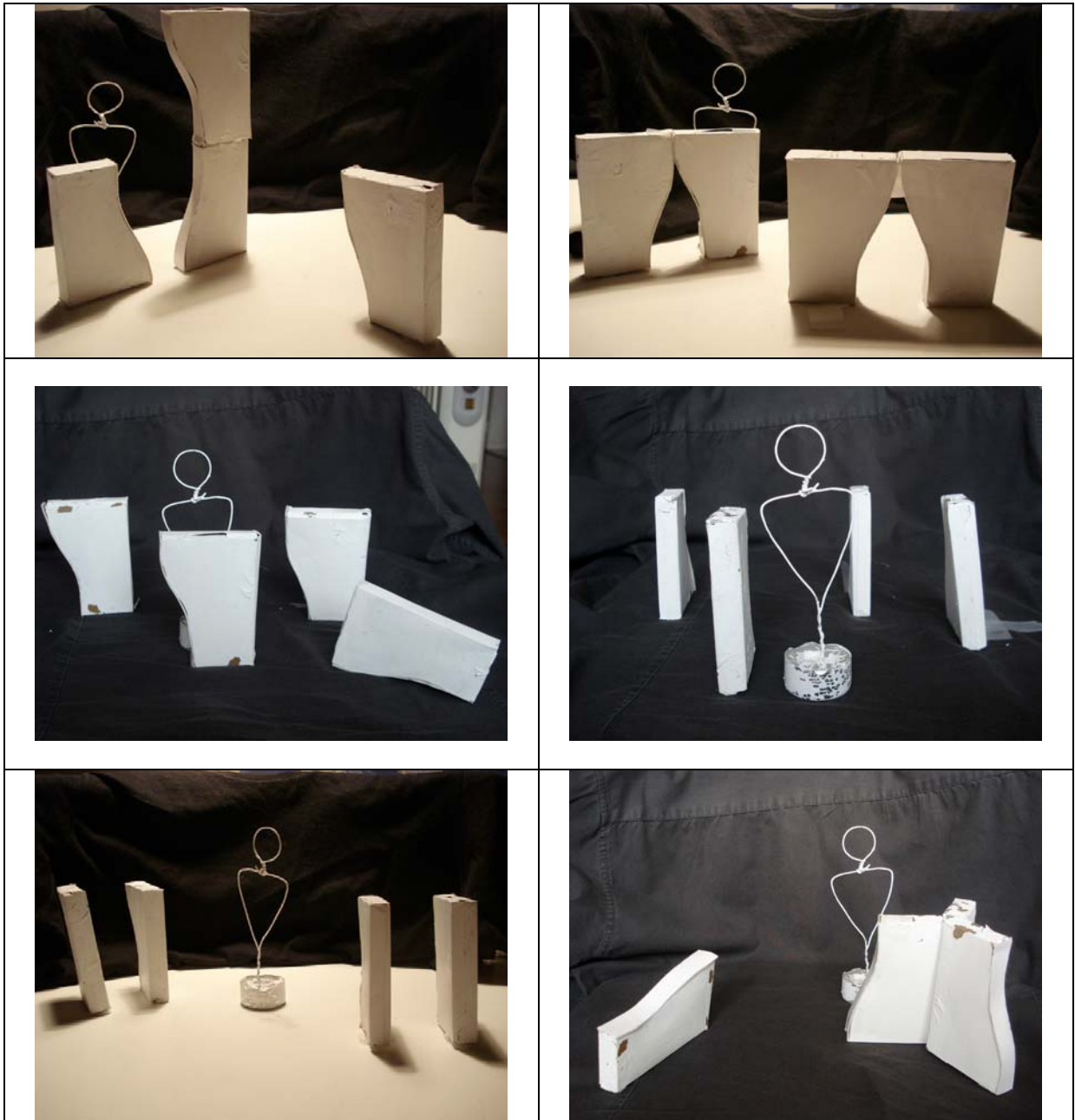
La idea d'introduir una corba en aquests mòduls ha estat definitiva. Ha arrodonit el meu concepte d'escenografia i n'estic satisfet.

La corba no només dóna molt joc formal, sinó que atorga als mòduls tots els adjectius abans esmentats. Converteix els mòduls en trossets del buit, fragments de núvol que els personatges han trobat per l'espai. Són com bocins de memòria amb la que els personatges seran capaços de reconstruir els seus records.]

Seguint el plantejament escenogràfic de l'Andreu Mitjans, s'ha creat una maqueta de treball que, després d'un intens i apassionat procés creatiu, ha donat fruit al guió escenogràfic. L'escenografia de les escenes que representen el buit és rectilínia i freda mentre que les escenes que evocuen els records busquen la corba i la calidesa.

El guió escenogràfic serveix com a eina de treball addicional pels actors/actrius alhora de memoritzar les manipulacions dels *mòduls* associades a les diferents escenes.

Fragments del guió escenogràfic

100

Companyia de teatre
somni@racocatala.cat

Música²

[El buit marca els passos de tots els que hi entren. Un espai on, del no res, cal recordar qui som realment per poder fer un pas més i avançar. Què ens hi pot ajudar? quina mena de melodies ens poden agafar de la mà quan regirem el nostre ser per dins?]

La idea de que només un baix fos l'únic acompanyant musical dels personatges de **100** va sorgir de manera natural, sense gairebé plantejar-nos-ho. No hi veiem cap música ja feta que pogués esdevenir prou representativa i el caire de la obra demanava a crits alguna cosa que no haguéssim fet fins ara. Quelcom que donés joc a la hora de treballar-hi però sense trencar l'esperit que envolta el buit.

Amb la ajuda d'en Victor Manjarín, es van crear un seguit de peces instrumentals que acaronen, remarquen o simplement acompanyen el conjunt de la obra amb el **baix** com a únic protagonista. L'etern oblidat, utilitzat normalment per "omplir" la música, per dotar-la de profunditat, l'emprem en aquest cas per descriure el no res.

La música de **100** no pretén ser un protagonista més de la funció, tan sols una pinzellada més de l'excel·lent treball de direcció realitzat. Un petit gra de sorra que espera no omplir el buit si no dotar-lo de diferents formes i visions sense una direcció concreta.]

Metodologia de treball

Els móns que es creen a **100** són tan fràgils -i meravellosos- com bombolles de sabó: un moviment en fals, un actor que no està del tot connectat amb la imatge que en aquell moment s'està representant, i la bombolla explota, deixant-nos tan sols amb un actor manipulant un mòdul. El treball basat en una cooperació mútua i una elevada sensibilitat i humilitat dels actors/actrius- ha estat crucial tant per al significat com per al propòsit de la peça teatral.

És així com des del principi s'ha potenciat intensament el treball actoral i la relació personal amb l'espai i la resta dels personatges, dotant a cadascun dels actors/actrius amb diferent eines que els permeten viure l'experiència del llimb de la manera més viva i espiritual possible. Al llarg del procés creatiu, cadascun dels actors/actrius ha experimentat un viatge iniciàtic des del seu interior cap a l'exterior; se'ls han plantejat diverses preguntes i situacions, se'ls ha qüestionat les seves pròpies eleccions.

100 està composta per disset escenes que se succeeixen de manera ininterrompuda; el flash de la càmera màgica fa d'element transitori entre la vivència real dels personatges en el llimb (o buit) i els records escenificats.

² Projecte musical dut a terme per **Pere Traserra** i **Víctor Manjarín**, components del grup de rock català *Insomni*.

100

Companya de teatre
somni@racocatala.cat

ESCENES	Pàgs.	SOPHIE	ÀLEX	KETU	NIA	GUIDE	ANNA
BUIT 1	1 - 6	→	⇒	→		⇒	
ÀLEX 1	6 - 8	Motorista		Motorista	→	Gómez	French commentator (off)
BUIT 2	8 - 11						
SOPHIE 1	11 - 12				Mare		
BUIT 3	12 - 14						
KETU 1	14 - 15	Esposa	Fill		Filla	Ancià del poble	
BUIT 4	15 - 18						
NIA / ÀLEX 1	18 - 20	Nena		Nen		Home creuant	
BUIT 5	20 - 21						
SOPHIE 2	21 - 25		Mr Gray	Jerry	Lucy	Phil	
BUIT 6	25 - 28						
SOPHIE 3	28 - 31	→	Mr Gray	Jerry	Lucy	Phil	Veuen off
BUIT 7	31 - 32						
KETU 2	32 - 36	Esposa	Caçador 1 Fill	→	Filla	Vell/Caçador 2 Germà	
BUIT 8	36 - 38						
NIA 1	38 - 39				→		
BUIT 9	39 - 42						

Seqüència d'escenes i correlació de personatges

La metodologia de treball duta a terme per a la preparació del projecte teatral queda, d'alguna manera, palesa en el blog www.100somnialterrat.blogspot.com.

Aquest blog ha estat utilitzada com una eina digital de treball interactiva i, com si es tractés d'un quadern de bitàcora, ha servit per fer el seguiment dels diferents assaigs. En ell s'hi reflecteix tot l'imaginari que gira al voltant de **100**: l'entrada al buit, els records, l'evolució del propi espai i dels diferents personatges. El projecte ha anat prenent forma i ha anat madurant en cada assaig, en cada buit setmanal, gràcies a l'esplèndida implicació dels actors/actrius i el magnífic treball fet pels diferents col·laboradors.

Entre les activitats realitzades durant la preparació del projecte, s'hi destaquen les següents:

1. Visionat de la pel·lícula *Afterlife*, com a punt de partida per a conèixer el món espiritual de **100**.
2. Nombroses lectures del text per tenir una visió global de l'obra i dels canvis psicològics de tots els seus personatges. Memorització del text a partir de diferents exercicis i jocs.

3. Interiorització de les seves històries a partir de tallers i exercicis de sensibilització. Amb això es pretén la màxima integració de les sensacions i les actituds vitals dels personatges.

Per a treballar la sensibilitat s'han dut a terme tallers com:

- *Taller de l'obscuritat*; l'objectiu serà la de potenciar la resta dels sentits i l'entorn físic on transcorre una determinada acció.

- *Taller de dansa Contact*: a partir del contacte, els cossos es comuniquen, juguen a moure's i ser moguts, exploren formes de tractar l'impuls i la gravetat generant complexes interaccions amb altre cos. Cada dansa implica una sèrie de decisions instantànies. La pell ha d'estar sensible, la ment alerta i atenta. Les percepcions s'amplien.

4. Exercicis teòrico-pràctics sobre el conflicte dramàtic i l'evolució dels diferents personatges. Es treballa el perfil i la transformació dels personatges a partir de l'acció dramàtica. Per tal de donar dinamisme a aquesta activitat, es crea el *Taller a la recerca del teu personatge* (recerca dels personatges en el quotidià més proper pels actors/ius).

5. Potenciar: (1) la creativitat del grup a partir d'un treball artístic tant col·lectiu com individual però atenent sempre la visió global del director, (2) l'espontaneïtat i (3) la creativitat de l'actor/actriu.

6. Exercicis d'improvisació a partir de situacions adverses i diferents registres teatrals.

100: LA INTERPRETACIÓ FILOSÒFICA

Un viaje al corazón de un instante³

[100. Una obra cautivadora en inquietante.

Inquietante -en el mejor sentido de la palabra-, las preguntas e inquietudes de los personajes sobre la propia vida, aquella de la que sólo les quedan los recuerdos, se cuelan dentro. La espectadora que pretendo ser pierde pie y acaba sintiéndose inmersa en los pensamientos y emociones que Ketu, Sophie, Nia y Alex van expresando.

Cautivadora, hace surgir dentro de ti el deseo de compartir, entender...las experiencias de los personajes. Y cuando el texto corre el peligro de resultarte demasiado duro o la intensidad de la conexión con los propios recuerdos empieza a doler, la escenografía, sencilla y ágil, te retiene suave pero implacablemente atada a la obra, te impide huir.

100. Un viaje al sentido de la vida, al corazón de un instante que revela lo que somos.

De la mano de Ketu te preguntas por la verdad, la realidad; ¿hay algo más allá de nuestra experiencia cotidiana? ¿podemos conocerlo? Nos queda claro es que es inevitable preguntárselo y también el placer que generan las respuestas, aunque sean provisionales. Nos perturba la evidencia de que la búsqueda viene acompañada de incomprendiones, conflictos, inadaptación social. La búsqueda de la verdad nos hace humanos, pero hay tantos que se resisten a ella, que se sienten amenazada la vida que se construyen, tan a menudo, al margen de ella.

Contemplando a Sophie te estremece la lucha por superar la propia fragilidad. Hacerse fuerte construyendo una vida de éxito. ¿Una vida o una imagen? Una seguridad en riesgo continuo porque está sostenida desde fuera, por las miradas de los otros. Y sorprendentemente una experiencia personal, intransferible, terrible,... que salva. La pérdida de la capacidad de construir la historia personal que abre la puerta a la aceptación de uno mismo.

Seducida por la naturalidad de Nia revives la intensidad que adquiere la vida con el amor. Esa luz que hace que veamos la realidad de otra manera. La presencia del otro que nos cambia y nos descubre lo que realmente somos. Terrible pensar que ese otro no lo vive de la misma manera, apasionante descubrir que aún así es precisamente ese amor, y no otro, el que te permite ser quien eres para toda la eternidad.

Guide y Álex te impiden sentirte sola cuando dudas del valor de todo esto y prefieres refugiarte en aquellos espacios intermedios que no te enfrentan a la verdad, el bien, el amor. ¡De acuerdo!, son menos luminosos pero están libres de la intensidad insoportable de la vida, de la tensión impuesta por el tiempo que se acaba. Pero espacio sin tiempo es... muerte.

Un texto que, como por arte de magia, consiguen concentrar en una hora las grandes preguntas de la filosofía de todos los tiempos. ¿podemos conocer la verdad? ¿cuál es la

³ Crítica teatral d' **Elvira Durán**.

100

Companyia de teatre
somni@racocatala.cat

capacitat que nos hace humanos: la razón, el sentimiento, la voluntad,... ? ¿podemos ser libres? ¿de dónde viene este anhelo de infinito si somos seres finitos? ¿Qué es el tiempo; es real o está en nuestra mente? ¿qué es lo bueno, el bien? ¿utopía o pragmatismo? ¿podemos decidir? ¿cómo tomamos las decisiones?

Un texto espléndido, que podría ser duro por conceptual, pero que resulta atractivo, placentero y provocador gracias a la interpretación fresca y natural de los actores, y a una composición escénica que fluye llevándote en volandas. La fuerza visual de la imagen y el movimiento en escena preparan tu mente y tus emociones para disfrutar plenamente de ese ejercicio vital que es **100**.]

100 o les portes de l'eternitat⁴

[Quins són els records que ens poden obrir les portes de l'eternitat? Quines són les experiències que realment han estat capaces de donar sentit a la nostra vida? Aquesta és la qüestió a la qual ens enfronta **100**.

Ketu ens fa entendre que la veritat i, encara més que això, la capacitat de comprometre's amb ella i de sacrificar-se per aquest compromís és una de les portes més valuosa de l'eternitat. Sophie ens revela que per la via de la fortalesa i de l'ambició, de l'èxit i de la seguretat, no tenim res a fer. Només la fragilitat, tantes vegades sobrevinguda de manera indesitjada i imprevista, ens pot donar, si de cas, el dret a ser eterns. Nia ens descobreix que l'amor de parella, aquell vincle que neix de manera imperceptible més enllà del desig, en la seva senzillesa, en la seva quotidianitat, també ens obre les portes d'una desconeguda vida immortal.

Aquests tres personatges, més Àlex i el Guia, recreen durant poc més d'una hora una mesurada coreografia al llarg de la qual aniran evocant la seva vida. El blanc despulat i essencial del seu vestuari trasllada tot el protagonisme cap a la varietat de colors de la seva memòria i els sentiments als quals aquesta els confronta. Tanmateix, la gran troballa d'aquesta versió catalana de "100" és la seva genial escenografia: genial per tal com una idea del tot elemental és capaç de desplegar un potencial infinit a l'hora de recrear els ambients més diversos i d'activar la imaginació de l'espectador. Gràcies a aquesta escenografia brillant, un text d'una gravetat existencial considerable flueix amb la ingravedesa que, suposem, li correspon a l'avant-sala de l'eternitat.]

... 98, 99, **100**.

⁴ Crítica teatral d'**Antoni Comín**.

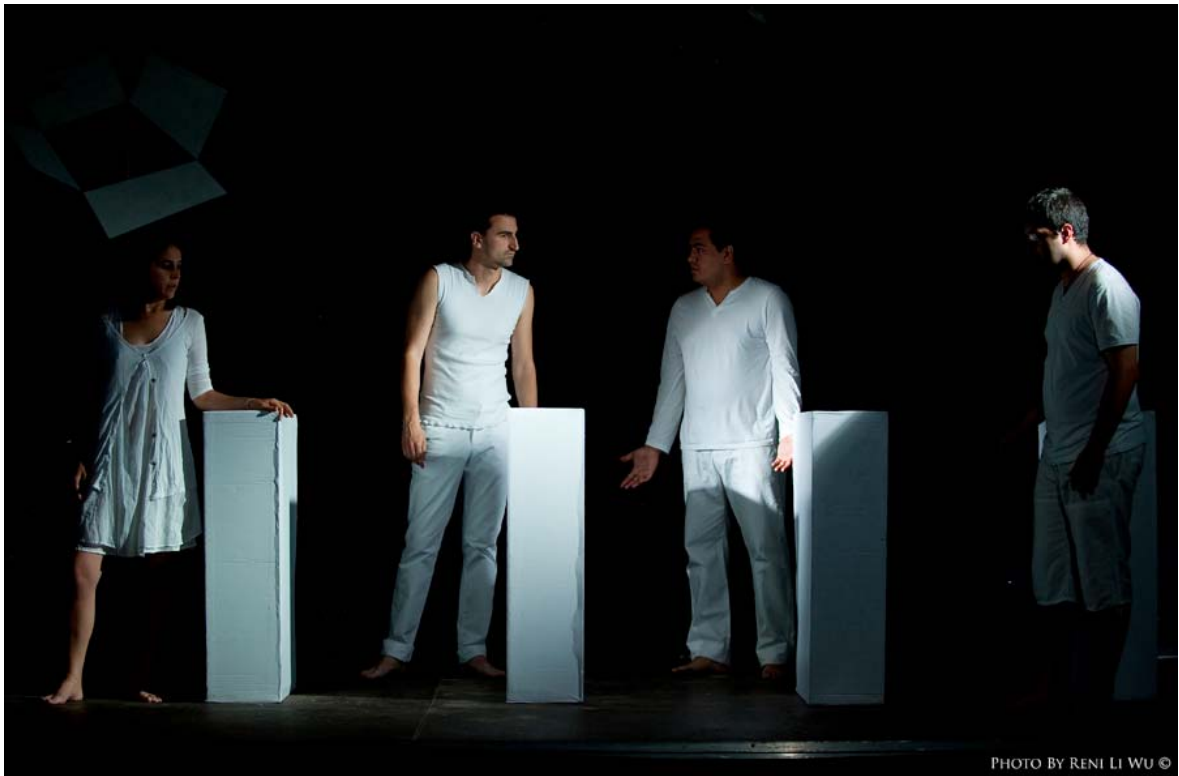
100

Companyia de teatre
somni@racocatala.cat

ANNEX FOTOGRÀFIC

[fotografies d'en Reni Li Wu]

[L'entrada al buit]

PHOTO BY RENI LI WU ©

[La veritat del Guide]

PHOTO BY RENI LI WU ©

[Direcció d'actors]

[La Nia i l'Àlex en el buit 7]

[La carrera més important de la meva vida]

[L'entrada de la Nia al buit]

[La veritat de la taronja]

[L'arbre en el record d'en Ketu 1]

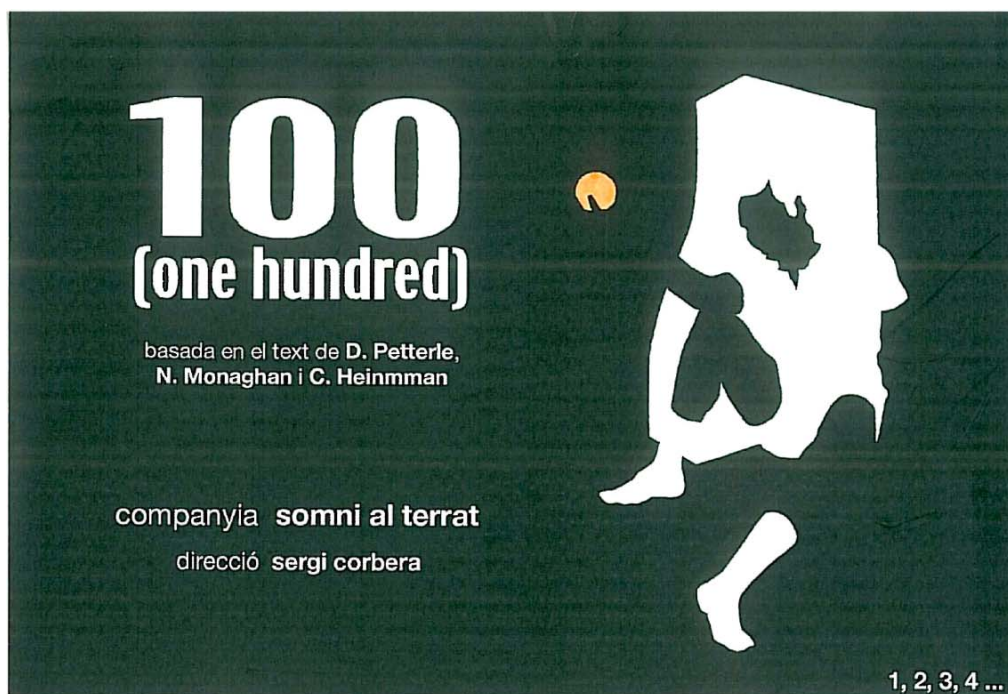

[El suïcidi d'en Ketu]

DISSENY DÍPTIC

[disseny d'Andreu Mitjans]

ajudant de direcció **núria martí** il·luminació **pep gudayol** disseny gràfic **andreu mitjans**
escenografia **andreu mitjans | sergi corbera** música **victor manjarín | pere traserra**

anna berenguer VEU EN OFF **chechi fernández** KETU **pedro flores** GUIDE
esther obdulia NIA **marta obdulia** SOPHIE **pere traserra** ÀLEX

sinopsi **imagina que has d'escollir un sol record de tota la teva vida i capturar-lo amb una càmera màgica - tota la resta et serà esborrat de la teva ment per sempre. Imagina que l'elecció d'aquest record és l'única manera d'accedir a l'eternitat. I que només disposes d'una hora per decidir-te.**

agraïments **als integrants de somni al terrat per creure i estimar el projecte | a l'espai jove de l'eixample per acollir-nos al seu càlid buit | a l'erica busto per ser la millor guide | a la marta garrich per compartir la seva gran revelació | a l'andreu mitjans per ajudar-nos a reconstruir els nostres records | a l'isona i els seus primers records... benvinguda a la vida! | a reni-li wu i la seva càmera màgica | als futurs estatuts de somni | a les nostres famílies i amics amb els que reviuem eternament la joia de la vida | als que hi són i els qui no hi són | i com no... a tots aquells que continuen creient en la magia del teatre.**

97, 98, 99, ... | tu, quin record escolliries?